

Eerste socialisatie (emotionele ontwikkelingsfase 3)-gevoel

De overgang van het wijgevoel naar het ik-bèn, Eerste individuatiefase of koppigheidsfase

Afwisseling tussen het samen zijn en het “ikke-zelf-zijn”

- Ruimte voor ontdekking (maar toch begrenzen)
- De eigen wil in goede banen leiden, zoeken naar een compromis

Leeftijd

18 maand – 3 jaar

Betekenis

Deze leerling vertoeft in de emotionele ontwikkeling van een jonge peuter naar een kleuter. Deze fase wordt ook wel de koppigheidsfase genoemd: Luka begint een eigen identiteit, een eigen “ik” te ontwikkelen. Hij neemt hierbij een heel egocentrische houding aan. Hij kan zich nog niet inleven in anderen.

Hij tast de grenzen af. Hij/zij vraagt om hem/haar al wat meer los te laten en wil zelf de touwtjes in handen hebben. Maar vaak overschat hij/zij zichzelf. Botsen op zijn beperkingen bezorgt hem/haar veel frustraties.

Spanningsveld

Autonomie Afhankelijkheid

Kenmerken

- Ik wil alles zelf doen (maar heb je ook nog voor alles nodig).
- Ik heb vaak een stoere buitenkant, maar een klein hartje.
- Ik wil experimenteren, fouten maken (terwijl ik hier eigenlijk niet mee overweg kan) en leren
- binnen een veilig kader.
- Ik ben gevoelig voor straf en belonen en kan daar – beginnend – ook iets uit leren.
- Ik heb nog liever negatieve aandacht dan geen aandacht.
- Ik wil het gevoel krijgen dat ik er mag zijn en dat mijn IK-je meetelt. Ik heb dikwijls een brutale, grote mond en kan erg koppig zijn.
- Ik wil een veilige terugvalbasis.
- Ik heb moeite met grenzen en toch heb ik ze nodig.